آموزش کامپیوتر

اطلاعات هارد ابتدا وارد RAM شده سپس جهت پردازش به CPU می‌رود و بعد از انجام اعمالی بر روی اطلاعات و پردازش آنها مجدداً به RAM فرستاده شده و یا جهت ذخیره به هارد می‌رود و یا جهت نمایش و چاپ به دستگاههای خروجی می‌رود.

ـ بعد از دستور FDISK (قبلاً توضیح داده شده) می توان با تایپ دستور FDISK/STATUS موقعیت درایوها را دید.

ـ مرحله بعد: پس از پارتیشن بندی هارد باید آنرا FORMAT (قالب بندی) کرد.

ـ این مرحله نیاز به دیسک سیستم دارد.

ـ فرمت باعث ایجاد شیارهایی در روی هارد یا فلاپی می‌شود ..

جهت انجام عمل فرمت کردن هارد:

۱ ـ بعد از اینکه سیستم پارتیشن بندی شد، ابتدا سیستم را مجددا خاموش و روشن می‌کنیم (بوت کردن) وسپس از روی فلاپی یا CD فرمان: FORMAT C را تایپ می‌کنیم.

۲ـ کلید ENTER را برای تأیید می‌زنیم.

۳ ـ منتظر می‌مانیم تا درایو C: کاملاً فرمت شود (ضمناً هنگام عمل فرمت شدن پیشرفت فرمت بصورت درصد در آخرین خط فرمان داس نشان داده می‌شود).

توجه: درایو A: یا B: علامت درایو فلاپی‌اند و سایر درایوها (C:,D:,E:,…) نماینده هارد هستند و آخرین درایو موجود مربوط به CDROM خواهد بود.

جهت استفاده از درایوها تمام درایوها را به ترتیب FORMAT می‌کنیم.

پس از اتمام FORMAT جهت انتقال سیستم به دیسک سخت باید فایلSYS.COM درCD یا دیسکت BOOT وجود داشته باشد.

فایل: FILE

یکسری اطلاعات یا داده‌ها (DATA) هست که شامل (متن نوشتاری، تصویر، صوت، فرامین خاص برنامه نویسی و …) می‌باشد که در محیط داس دارای یک نام حد اکثر با ۸ حرف و یک پسو ند حداکثر با سه حرف می‌باشد بعلاوه یک نقطه مثال: AUTOEXEC.BAT یا ALI.TEXT .

در محیط ویندوز نام فایل می‌تواند تا ۲۵۶ حرف باشد. و پسوند۴ حرفی نیز میتواند باشد.

DIRECTORY یا FOLDER

اصطلاح DIRECTORY در محیط داس و FOLDER در محیط ویندوز استفاده می‌شود.

برای دسته بندی فایلها و دسترسی آسان به آنها پوشه‌هایی ایجاد می‌کنیم که نام آنها در محیط داس حداکثر ۸ حرف می‌باشد ومعمولا پسوندی ندارند.

(می توان فایل‌ها را به کتابهای یک کتابخانه و دایرکتوریها را به قفسه‌های آن تشبیه کرد و یک مثال دیگر اینکه یک کمد اداری که حاوی تعدادی کشو و در هر کشو تعدادی پوشه و در هر پوشه تعدادی سند وجود دارد را در نظر بگیرد که در این صورت هر کشو معادل یک DRIVE و هر پوشه معادل یک DIRECOTY و هر سند معادل یک FILE می‌باشد.)

FOLDER بزرگتر از FILE است و می‌توان در آن تعداد زیادی فایل قرار داد.

ـ ازمشخصات FILE: هر فایل تاریخ ساخت ، ساعت ساخت و سایز خاصی دارد.

ـ شناسایی پسوندها در FILEها:

۱ ـــ پسوند .BAT : یعنی فایل دستوری است و بنام Batch Fileخوانده می‌شود. در این فایل می‌توانیم فرامین را بصورت فایل متنی بنویسیم، فرمانی را اضافه کنیم یا حذف نمائیم.

۲ ـ پسوند .COM یا .EXE : فایل اجرایی است و به زبان ماشین است و نمی‌توانیم به آن فرامینی اضافه کنیم.

۳ ـ پسوند.SYS : یعنی فایلهای سیستم

۴ ـ .WRI یا .TXT یا .DOC : یعنی فایل متنی

۵ ـ .JPG یا PCX یا .BMP یا GIF فایل عکس است

۶ ـ .MID ، MP3 ، .WAV ، RMI فایل صوتی است

۷ ـ MPG، AVI ، DAT که فایل ویدیویی است.

۸ ـ DAT = DAT مخفف DATA است که با DAT شماره ۷ فرق دارد و به معنی فایل اطلاعاتی می‌باشد.

۹ ـ .BIN فایل مدیریت است.

فایلهای با پسوند EXE ، COM، BAT و SYS فایلهای مهم هستند.

نحوه ایجاد دیسک سیستم: اگر به طریقی خاص (بعداً توضیح می‌دهیم) سه فایل: IO.SYS و CAMMAND.COM و MSDOS.SYS را اول یک دیسک قراردهیم آن دیسک را دیسک سیستم یا دیسک BOOT یا BOOTABLE گویند. و این دیسک قادر به بالا آوردن سیستم است.

توجه: کنار این فایلها دردیسک مذکور یکسری فایلهایی را بنام: SYS.COM ، FDISK.EXE و FORMAT.COM جهت استفاده‌های بعدی باید قرار دهیم.

ـ فایلهای .COM ، فایلهای کوچکی‌اند که در قسمت حافظه قرار می‌گیرند.

توجه: در دیسک BOOT به دلخواه میتوان یکسری فایلهای دیگر جهت راه اندازی CDROM و راه اندزای ماوس (MOUSE) قرار داد که البته این فایلها نیز مورد نیاز می‌باشند.

انواع دستورات داده شده به کامپیوتر:

الف) دستورات داخلی: فایلی بنام این دستورات وجود ندارد و وقتی سیستم بالا می‌آید کامپیوتر (سیستم) از قبل خودش این دستورات را می‌داند و در COMMAND.COM قرار دارند.

ـ توجه: ویندوز و داس به COMMAND.COM نیاز دارند و درصورت نبودن آن نه ویندوز و نه داس بالا نمی‌آیند (فایل COMMAND.COM یک فایل مفسر فرمان است)

فرمانهای داخلی آن دسته از فرمانها هستند که با روشن کردن کامپیوتر و راه اندازی سیستم، از روی دیسک به حافظه RAM آورده شده و در آنجا به صورت ماندگار باقی می‌مانند. برای پیدا کردن این فرمانها نیازی به جستجو در دیسک‌ها نخواهد بود. برخی از فرمان‌های داخلی عبارتند از: DIR، MD، RD، CD، CLS، VER، DATE، TIME، PROMPT، PATH، SET، VOL، COPY، TYPE، REN و VERIFY.

فرمانهای خارجی أن دسته از فرامین هستند که به صورت فایل بر روی دیسک قرار دارند. هنگام صدور یک فرمان خارجی، سیستم عامل فایل مورد نظر را از روی دیسک به حافظه RAM منتقل نموده، آنرا اجرا می‌نماید، چنانچه فایل مربوط به فرمان خارجی، بر روی دیسک وجود نداشته باشد، پیام زیر از سوی سیستم بر روی صفحه نمایش ظاهر خواهد شد.

BAD COMMAND OR FILE NAME

ب) دستور خارجی: برای اجرا شدن آن باید فایل مربوط به آن را داشته باشیم مثل دستور FORMAT یا FDISK یا دستور SYS

ـ فایل SYS.COM برای اجرای دستورSYS نیاز است این دستور قادر است سیستم را منتقل کند با این دستور میتوان سه فایل ، IO.SYS COMMAND.COM و MSDOS.SYS را منتقل کرد.

دستور SYS دو فایل اصلی IO.SYS و MSDOS.SYS را در سکتور صفر ، قطاع صفر قرار می‌دهد.

روش اجرای دستور SYS:

A: نام درایوی است که می‌خواهیم سیستم به آن منتقل شود. C:/>SYS A:

گاهی اوقات دستور SYS فایل COMMAND.COM را که مخفی است منتقل نمی‌کند که باید با استفاده از دستور COPY (بعداً توضیح داده می‌شود) آن را منتقل کنیم.

دستور SYS با دستور FORMAT را می‌شود بطور همزمان انجام دهیم:

مثال: C:/>FORMAT/S A: که بعد از انجام دستور سیستم, پیغامی مبنی بر اینکه سیستم منتقل شده است صادر می‌کند (System transferred)

پس از انجام این مراحل کامپیوتر از ما می‌خواهد برای درایو FORMAT شده نام انتخاب کنیم

دستور فرمت جهت قالب بندی دیسک صادر میگرددو….

به پسوند S ، سویچ گفته می‌شود.

ـ Q نیز یک سویچ است.

یکی از فرمانهای سویچ فرمت فرمان /Q است

ـ وقتی هارد یا درایوی که قبلاً FORMAT شده را مجددا بخواهیم فرمت کنیم فرمان FORMAT/Q می‌دهیم تا سریعاً مراحل FORMAT درایو به پایان برسد

FORMAT به شکل اولیه که توضیح دادیم FORMAT با سطح پائین است و LOW-LEVEL FORMAT هم گفته می‌شود.

نتیجه: پس از اولین بار که دیسکی را با دستور FORMAT قالب بندی کردیم می‌توانیم برای FORMAT های آینده درایوها از دستور فورمت با Q استفاده کنیم.

C:/>FORMAT/Q A:

ـ دستور FORMAT به همراه انتقال سیستم:

C:/>FORMAT/Q/S A:

A: نام درایو می‌باشد.

بین / (اسلش) و FORMAT چه فاصله باشد چه نباشد مهم نیست:

ـ در سیستم عامل DOS برای ایجاد یک دیسکت سیستم از طریق هارد مراحل زیر را انجام می‌دهیم

A: SYS C:

که در اینجا COMMAND.COM بصورت خودبخودی منتقل می‌شود و در صورت مخفی بودن میتوان آنرا بصورت معمول کپی کرد.

از ویندوز از طریق MSDOS Prompt از منوی START به محیط DOS می‌رویم یا از همان ابتدای بالا آمدن سیستم به محیط DOS می‌رویم.

نحوه خروج از DOS و ورود به محیط ویندوز با تایپ EXIT است.

ـ دستور DATE یک دستور داخلی است و در COMMAND.COM است و تاریخ را تعیین می‌کند.

دستور TIME برای نشان دادن و یا تغییر زمان بکار می‌رود.

دستور DIR فهرست گیری از مخازن داخل دایرکتوری است (یا درایو یا هر چیزی) و محتویات را نشان می‌دهد.

مثال:

C:>ABBASDIR

VOLUME IN DRIVE D HAS NO LABEL

VOLUME SERIAL NUMBER IS 1153-16FF

DIRECTORY OF C:>ABBAS

ALI

AUTOEXEC BAT ۱۲۰٫۴۶۶
۲۸/۰۴/۰۰ ۲:۵۳A AUTOEXEC.BAT

BOOK TXT ۲۹۱٫۴۰۸
۲۵/۰۸/۰۲ ۷:۰۳P BOOK.TXT

```
COMMAND          COM                ۲۸۸٫۴۰۱
                                    ۲۸/۰۴/۰۰      ۳:۴۴P    COMMAND.COM

                                                                DOS

LOTUSB~D         PIF        ۴۱۴٫۲۷۲          ۰۱/۰۴/۰۰
                                                    ۹:۴۷A   LOTOUSBOLD.PIF

REZA             BAT                ۱۱۱٫۰۰۲
                                    ۰۱/۰۳/۰۰      ۵:۳۰P    REZA.BAT

                                                              WINDOWS

                                                               ZAR76

FILE(S)                                                          ۴
                                                    ۱٫۳۱۶٫۵۳۹      BYTES

DIR(S)                ۹۱۷٫۴۷۱٫۲۳۲      BYTES          ۴
                                                                FREE

                                                          D:>ABBAS
```

در این مثال با نوشتن دستور DIR در مقابل اعلان داس (C:>ABBAS) و زدن کلید (ENTER) نتیجه به صورت زیر دیده می‌شود که در واقع تمام فایل‌ها و دایرکتوریهایی که از نوع غیر پنهان هستند مشاهده می‌شود. (منظور از پنهان و غیر پنهان یک نوع خصوصیت برای فایل‌ها و دایروکتوریها می‌باشد و با دادن خصوصیت پنهان به فایل‌های مهم می‌توان آنها را از دید مخفی کرد و خصوصیات دیگر شامل آرشیو ، خواندنی و سیستمیک می‌باشد. در سیستم عامل داس جهت تغییر خصوصیت یک فایل از دستور ATTRIB استفاده می‌شود. فایلهای پنهان +H هستند فایلهای سیستمیک +S هستند، فایلهای خواندنی +R هستند و فایلهای آرشیو +A هستند. فایلهای AHRS هر چهار خصوصیت را دارند. مثل فایلهای مهم IO.SYS و MSDOS.SYS).

نکته:

این علامت در مقابل بعضی کلمات هنگام نمایش فهرست (DIR) به معنی این است که نام مورد نظر یک دایرکتوری می‌باشد. و اگر فایل باشد در مقابل آن یک پسوند که شامل سه حرف یا کمتر است نمایش داده

می‌شود. مثلاً TXT در مقابل نام فایل ALI که نشان دهنده پسوند فایل ALI می‌باشد. ضمناً دایرکتوریها هرگز پسوند ندارند.

دستور DIR سویچ‌هایی نیز دارد از جمله /O و /P و /Eو /Sکه بعد از دستور با فاصله یا بدون فاصله نوشته می‌شود.

اگر از دستور DIR/P استفاده کنیم نتیجه بصورت صفحه به صفحه نمایش داده می‌شود و البته برای نشان دادن هر صفحه باید یک کلید را فشار دهید تا صفحه بعد نمایش داده شود. این سویچ برای دایرکتوریهایی که درون آنها فایل‌ها و دایرکتوریهای زیادی باشد بسیار مفید است.

اگر از دستور DIR/O استفاده کنیم نتیجه بصورت مرتب شده بر اساس حروف الفبا نمایش داده می‌شود. البته دایرکتوریها را در ابتدا و بعد فایلها را مرتب شده بر اساس حروف الفبا نمایش می‌دهد. SET DIRCMD=/O/P

] اگر از سوئیچ /E استفاده کنید بر اساس پسوند فایلها مرتب می‌شود.

سویچ /S جهت یافتن یک فایل در یک درایو و یا یک دایرکتوری استفاده می‌شود.

مثلاً اگر C:ABBAS ALI.TXT DIR/S/P را تایپ کنیم نتیجه آن نمایش دادن کلیه فایل های ALI.TXT در دایرکتوری ABBAS و تمام دایرکتوریهای موجود در دایرکتور ABBAS می‌باشد. سویچ /A.H.R.S برای یافتن فایلهایی که خصوصیات خواندنی، آرشیو، سیستمیک و پنهان را دارند بکار می‌رود.

:WILDCARDS

شامل دو کاراکتر * و ؟ می‌باشند که جایگزین اسم فایل و پسوند فایل می‌شوند.

استفاده از این دو کاراکتر سبب می‌شود که داس کلمات یا حروف را نادیده بگیرد.

مثال:

C:Â DIR *.* این دستور سبب می‌شود که فهرستی از ریشه درایو C

گرفته شده که شامل تمام فایل ها با هر پسوندی می‌باشد.

D:>DIR ???.???? این دستور سبب می‌شود که فهرستی از ریشه درایو D: گرفته شود که شامل تمام فایلهای چهار حرفی وکمتر با هر پسوندسه حرفی یا کمترمی‌باشد.

E:DIR/P/S *.BMP تمام فایلهای تصویری با پسوند BMP در ریشه درایو E را پیدا کرده، صفحه به صفحه نمایش می‌دهد.

D:>DIR A??C.? این دستور تمام فایلهایی که چهار حرفی بوده ، کاراکتر اول آنها A و کاراکتر دو و سوم هر چی و کاراکتر چهارم C و فقط با پسوند یک حرفی هستند را فهرست می‌کند.

در فایل Autoexec.Bat می‌توان دستوری داد که همیشه خروجی دایرکتوری را صفحه بندی شده و براساس ترتیب حروف الفبا فایلها باز شوند. Set dirCMD=/o/p

دستور VER :ورژن سیستم عامل را نشان می‌دهد.

هر نرم افزار یک ورژن یا نسخه دارد که مهم است .

دستور C: یا D: یا E: یا … برای تعویض درایوها بکار می‌رود.

] مثلاً با تایپ C:>D: و زدن اینتر نتیجه به صورت D:> می‌باشد. یعنی از درایو C:> به D:> منتقل شده‌ایم .

دستور DOSKEY : (دستورخارجی)

وقتی که این دستور را در مقابل اعلان داس نوشته و اینتر بزنیم از این به بعد دستورات بعدی که به کامپیوتر می‌دهیم در حافظه کامپیوتر ضبط شده و برای اجرای مجدد کافی است که از دکمه‌های جهت دار یا فلش مانند (AROW KEY) و یا از دکمه‌های فرمان (F2,F7,…) استفاده کنیم. دکمه F7 می‌تواند لیست تمام دستوراتی را که پس از دستور DOSKEY اجرا شده است را نمایش دهد.

دستور DOSKEY را می‌توانیم در فایلی بنام AUTOEXEC.BAT نیز تعریف کنیم که پس از روشن شدن کامپیوتر در محیط داس خودبخود اجرا شود.

دستور MD:برای ایجاد یک دایرکتوری به کار می‌رود.

مثال:C:MD ALI که نتیجه آن ساختن دایرکتوری ALI در ریشه درایوC

می‌باشد.

دستور / ? : این فرمان برای کمک گرفتن از سیستم عامل جهت شناسایی دستورات.

مثال:dir<:c/? با اجرای دستور مذکور سیستم عامل داس اطلاعاتی را در مورد فرمان dir به ما می‌دهد.

همچنین c:>help dir نیز این کار را می‌کند که یک دستور خارجی است .

برای خارج شدن از محیط داس به ویندوز مراحل زیر را انجام می‌دهیم.

۱ ـ نوشتن cd/ و زدن اینتر

۲ ـ نوشتن win و زدن اینتر و یا نوشتن exit و زدن اینتر

منبع:پویا پردازان نوین

با یوس سیستم

Bios یکسری اطلاعاتی است که در حافظه ROM قرار دارد و برای دسترسی به اطلاعات بایویاس سیستم وقتی روشن می‌شود با توجه به اطلاعات بایوس که توسط شرکت مربوط در آن قرارداده شده است و یکسری اطلاعات ثابت دارد که آنها پاک نمی‌شود و یکسری متغیر دارد که تا حد تعریف شده قابل تغییر است بالا می‌آید. درلحظه بوت شدن سیستم معمولا ازکلید DEL برای دسترسی به اطلاعات بایوس استفاده می‌کنیم.

چند وظیفه مهم ROM :

۱ ـ چک کردن سیستم هنگام روشن شدن

۲ ـ فراخواندن سیستم عامل از روی دیسک

۳ ـ حفظ تنظیمات سیستم

۱ـ S.C.S : قسمت اول اطلاعات است که در آن تاریخ سیستم وجود دارد و در همین جا می‌شود تاریخ و وقت را تنظیم کرد و درایوها را تعریف کرد

ـ در اینجا هارد PRIMERY یا SECONDARY و Slave یا Master بودن مشخص است و اطلاعات مربوط به هارد نوشته شده است.

ـ اگر مشخصات هارد را روی NONE بگذاریم سیستم بالا نمی‌آید و در صورت بودن دو تا هارد می‌شود هارد دوم را NONE کرد تا سیستم آنرا نشناسد. در قسمت فلاپی داریو (DRIVE) که باید برای آن تعریف کرد و اگر NONE انتخاب شود آنگاه سیستم درایو فلاپی را نمی‌شناسد.

HALT ON EROR مشخص می‌کنیم که سیستم erorr را اعلام کند یا خیر یا کدام نوع ERORR را اعلام کند.

درقسمتی از همین صفحه میتوانیم حافظه‌های سیستم را ببینیم که در اینجا برای ما MEMORY TOTAL مهم است

در پائین نیز راهنمای کاربرد کلیدها نمایش داده است.

۲ـ B.F.SETUP اختصاصات بایوس: که اعمالی دارد

A) VIRUS WARNING که در موقع نصب ویندوز باید DISABLE باشد و پس از آن جهت شناسایی ویروس باید ENABLE باشد که هیچ ویروسی نتواند روی BOOT SECTOR هارد بنشیند.

B) QUICK POWER : چک کردن سیستم ـ اگر EN… باشد یعنی سیستم سریع و اگر DISA. باشد یعنی سیستم آهسته چک شود (سیستم هنگام بالا آمدن

سریع جهت عیب یابی چک شود تا زمان کمتری را صرف کند)

BOOT UP: BOOT شدن سیستم با کدام درایو صورت گیرد (C، فلاپی ، یا CDROM)

D) NUMLOCK : تعیین می‌کند که در موقع بوت شدن سیستم , کلید NUM LOCK روشن یا خاموش باشد

E) SPEED: سیستم با چه سرعتی موقع بالا آمدن BOOT شود.

F) TYMPATIC RATE : سرعت TYPE را تعیین می‌کند ـ اگر ENA. باشد تایپ سریع خواهد بودو اگر DISA. باشد تایپ کند و آهسته خواهد بود.

که بهتر است TYPE RATE معمولاً Enable. باشد و سرعت TYPE هم ۳۰ باشد و TYM.Delay روی ۲۵۰ باشد

G) SECUR. OPTION : ایمنی سیستم را تعیین می‌کند:

SETUP: برای ورود به SETUP در صورت تعیین کردن PASSWORD آنرا می‌خواهد

SYSTEM: برای ورود به سیستم در صورت بودن PASSWORD آنرا می‌خواهد.

۳ ـ F_CHIPSET…: اطلاعات مربوط به حافظه RAM است

۴ ـ SETUP .. M – POWER: اطلاعات مربوط به خاموش و روشن کردن سیستم را دارد.

۵ ـ DEF BOYAS . LOAD…: اگر تنظمیات غلط داشته باشیم با اجرای أن تنظیمات صحیح کارخانه را LOAD می‌کند.

۶ـ SETUP – LOAD

۷ ـ PASSWORD …S: انتخاب PASSWORD ، دو تا PASSWORD داریم:

A) SUPERVISER.PASS : به SETUP و اطلاعات سیستم دسترسی پیدا می‌کند

B) USER. PASS: فقط به اطلاعات سیستم دسترسی پیدا می‌کند و نمی‌تواندا‌طلاعات Bios. را تغییر دهد.

۸ ـ IDE HDD AUTO : اگر نتوانیم مشخصات هارد را تعیین کنیم با این راه مشخصات هارد را تعیین می‌کنیم.

۹ـ HDD LOW – FORMAT: هارد را فرمت می‌کند

۱۰ـ SAVE & EXIT: ضبط تغییرات صورت گرفته و خروج

نحوه ایجاد PASSWORD:

کلیک بر ENTER – USER PASSWORD – وارد کردن PASSWORD (معمولاً ۸ – ۶ رقم باشد) – CONFIRM PASSWORD – مجدداً همان PASSWORD را وارد می‌کنیم – SAVE – ENTER

جهت حذف کردن PASWORD سیستم:

روی USER PASSWORD دوبار ENTER می‌کنیم که حذف می‌شود.

FORMAT و PARTITION بندی هارد:

الف) PARTITION بندی هارد: (بر اساس ظرفیت هارد باید صورت گیرد و توجه به درصدهایی که به درایوها میدهیم مهم است)

ایجاد درایو اصلی بنام درایو C که به آن PRIMARY DOS PARTITION نیز می‌گویند.

اولین دستور دادن دستور FDISK است (باید فایل FDISK.EXE روی دیسکت یا CD داشته باشیم)

این دستور یک فرم دیگر دارد به نام FDISK/STATUS که وضعیت هارد را به ما نشان می‌دهد.

ـ دستور FDISK فقط برای هارد (دیسک سخت) کاربرد دارد و برای فلاپی کاربردی نیست.

ـ با دستور FDISK هارد را به صورت پارتیشن‌های مجزایی تعیین میکنیم دوایر متحدالمرکز روی هارد میکشد (این پارتیشن ها بصورت فیزیکی مغناطیسی است)

* در سیستمی که اطلاعات دارد می توان در صورت موجود بودن فضای کافی با ریختن اطلاعات موجود در درایو C سایر درایوها را تغییر داد و کوچک و یا بزرگ کرد و یا در هم ادغام نمود ولی درایو C را

نمی‌شود دستکاری کرد. سایر درایوها بغیر از درایو C بنام Secondary dos Partion معروفند.

دستور FDISK چهار بخش دارد.

۱ـ ایجاد پارتیشن

۲ـ فعال کردن پارتیشن بوت

۳ـ حذف پارتیشن

۴ ـ مشاهده اطلاعات موجود

قسمت ۳ خود سه قسمت دارد

۱ـ حذف پارتیشن اولیه (PRIMERY)

۲ـ حذف پارتیشن ثانویه (SECONDRY)

۳ـ حذف پارتیشن های Logical

برای حذف کردن به ترتیب از پارتیشن‌های لوژیکال شروع کرده و سپس سکندری و سپس به اصلی می‌رسد و برای ایجاد کردن درایو، ابتدا درایو اصلی و سپس پارتیشن ثانویه و سپس درایوهای لوجیکال (…,D,E,F) را در پاتیشن ثانویه ایجاد می‌کنیم.

مثال: حجم کل هارد برابر ۱۰۰% است واگر به دلخواه حجم درایو اولیه (درایوC) را۲۰% حجم هارد تعیین کنیم. درنتیجه ۸۰% باقی مانده مختص پارتیشن‌های ثانویه میشود. SEC.PAR . (پارتیشن ثانویه)

اما وقتی می‌خواهیم SEC.PAR را تقسیم کنیم برای تقسیم کردن آن ما این حجم را ۱۰۰% در نظر می‌گیریم یعنی لوژیکال پارتیشن شماره ۱ (درایوD) مثلاً ۵۰% از ظرفیت SEC.PAR را به خود اختصاص می‌دهد و به ترتیب لوژیکال پارتیشن شماره ۲ (درایو E) مثلاً ۱۰% و 10% F و G 20% .

یعنی ۵۰% ظرفیت SEC.PAR مختص درایو D است و این به معنای آن نیست که ۵۰% ظرفیت هارد مربوط به درایو D است:

اگر بخواهیم سیستم را بصورت کامل PARTITION بندی کنیم تمام

اطلاعات هارد حذف می شود:

مراحل پارتیشن بندی توسط فرمان FDISK به صورت زیر می‌باشد.

۱ـ سیستم را با دیسک سیستم یا سی‌دی بوت کننده که حاوی فایلهایی از جمله FDISK باشد بالا می‌آوریم.

۲ـ فرمان FDISK را تایپ کرده دکمه ENTER را می‌زنیم

۳ـ در صورتی که متنی آمد باز دکمه ENTER را می‌زنیم تا تأیید شود

۴ـ در این قسمت چهار گزینه با شماره های ۱و ۲ و ۳ و ۴ ظاهر می‌شود

۵ـ عدد ۱ را وارد می‌کنیم تا پارتیشن اولیه ساخته شود. در صورتی که از ما مقدار حجم را درخواست کرد می‌توانیم به دلخواه عددی با علامت درصد را بدهیم مثلاً ۵۰% .

۶ـ با زدن دکمهESC از محیط کنونی خارج شده و به محیط اول یعنی چهار گزینه وارد می‌شویم.

۷ـ عدد ۲ را برای ساختن پارتیشن ثانویه SECONDRY وارد می‌کنیم.

توجه: درایو با حجم زیر ۲ گیگا بایت که با FDISK تحت داس پارتیشن بندی شده باشد سیستم فایلی آن FAT16 می‌باشد. درایوی که با FDISK تحت ویندوز پارتیشن بندی شده باشد و ما آنرا تأیید کرده باشیم وحجم آن بیشتر از ۲ گیگا باشد سیستم فایلی آن FAT32 می‌باشد که در این صورت سیستم عامل داس، هارد ما را نمی‌شناسد.

مزایای FAT32 نسبت به FAT16 1ـ ایجاد پارتیشن با بیشتر از حجم۲ گیگا بایت

توجه: واحد ذخیره اطلاعات در کامپیوتر:

۱ـ Bit: کوچکترین واحد ذخیره اطلاعات است که یا ۰است یا ۱

۲ـ Byte: معادل ۸ بیت است

۳ ـ کیلوبایت: معادل ۱۰۲۴ بایت است

۴ ـ مگابایت: معادل ۱۰۲۴ کیلوبایت است

۵ ـ گیگابایت: معادل ۱۰۲۴ مگابایت است.

ـ کاراکتر اعداد یا حروفی است که ما تایپ می‌کنیم. در کامپیوتر برای هر کاراکتر ترکیبی متشکل ازتعداد ۸ تا ۰ یا ۱ است .

ـ هر کاراکتر که تایپ می‌شود یک بایت جا می‌گیرد.

۲ ـ مزیت دیگر FAT32 برای یک فایل کوچک بیشتراز۴۰۰۰ بایت در هر کلاستر اشغال نمی‌گردد در نتیجه FAT32 فضای مرده را نسبت به FAT16 کمتر می‌کند.

۴ ـ سرعت خوانده شدن اطلاعات در FAT32 سریعتر است و بصورت ۳۲BIT خوانده می‌شود.

درک مفاهیم سیستم عامل

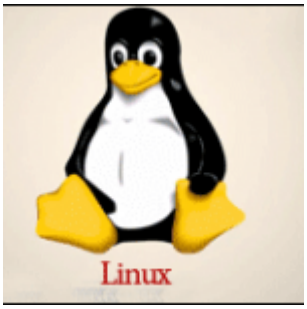

احتمالاً پیش از این اصطلاح سیستم‌عامل را شنیده‌اید، اما ممکن است در مورد معنی دقیق آن اطمینان نداشته باشید.

اصولاً سیستم‌عامل نرم‌افزاری است که چگونگی تعامل کاربر و کامپیوتر را مدیریت می‌کند.

این نرم‌افزار چگونگی استفاده و دسترسی نرم‌افزارها به سخت‌افزارها را تحت نظر داشته و در مجموع نقش اصلی را در عملکرد کامپیوتر بر عهده دارد.

می‌توان سیستم‌عامل را به عنوان برنامه اصلی کامپیوتر در نظر گرفت که این برنامه، دیگر برنامه‌های موجود روی کامپیوتر را اجرا و مدیریت می‌نماید.

در واقع سیستم‌عامل، ستون فقرات کامپیوتر و مهمترین برنامه‌ی کامپیوتر می‌باشد، چرا که همه‌ی امور مربوط به کامپیوتر را کنترل می‌کند.

این امور شامل: اختصاص حافظه به برنامه‌ها، کپی کردن فایل‌ها از یک درایو به درایو دیگر و در کل مدیریت فایل‌ها، دریافت دستورات از طریق ماوس و صفحه کلید و سایر دستگاه‌های جانبی، ارسال دستور به دستگاه‌های جانبی، اعلام زمان و تاریخ و غیره می‌شود.

بدون سیستم‌عامل نمی‌توان از کامپیوتر استفاده نمود. معمولاً از قبل یک سیستم‌عامل بر روی کامپیوتر نصب می‌شود، اما اگر چند سال از خرید کامپیوتر شما گذشته باشد، ممکن است تمایل به ارتقاء سیستم‌عامل به آخرین نسخه ارائه شده توسط شرکت سازنده را داشته باشید.

سیستم‌عامل‌های متنوعی در بازار وجود دارد، پرطرفدارترین سیستم‌عامل در کامپیوترهای شخصی، ویندوز است. در حال حاضر، آخرین نسخه‌ی ویندوز، ویندوز ۷ می‌باشد.در سیستم‌عامل MAC، جدیدترین سیستم‌عامل MAC OS 10 نام دارد و البته آخرین نسخه، ۱۰٫۶ snow leopard است.

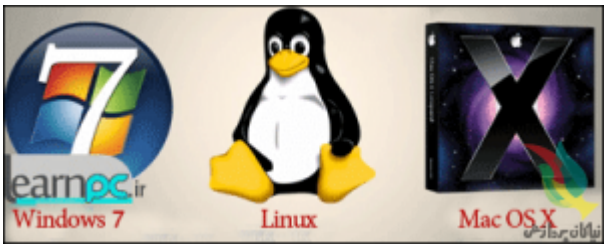

این دو سیستم‌عامل، مشهورترین سیستم‌عامل‌ها می‌باشند. احتمالاً نام Linux را نیز شنیده‌اید، Linux نیز یکی دیگر از سیستم‌عامل‌های پرطرفدار است.

عموماً هر کامپیوتر یا دستگاهی که برنامه‌هایی بر روی آن اجرا می‌شوند، دارای سیستم‌عامل می‌باشد.

کنسول‌های بازی مانند Xbox ،V و PS3، همگی دارای سیستم‌عامل می‌باشد. تلفن‌های همراه نیز، سیستم‌عامل دارند.

علاوه بر مدیریت کامپیوتر و برنامه‌های آن که هدف اصلی سیستم‌عامل می‌باشد، اکثر سیستم‌عامل‌ها مانند ویندوز و مک، دارای برنامه‌هایی به صورت Built-in می‌باشد.این برنامه‌ها با نام‌های ،Applications

Apps، Programs و Softwares نیز شناخته می‌شوند.

این برنامه‌ها می‌توانند برنامه‌های ساده‌ی واژه‌پرداز، برنامه‌هایی برای مدیریت عکس‌ها، برنامه‌هایی برای دریافت و ارسال ایمیل و مانند آن‌ها باشند.

در بعضی موارد می‌توان بر برنامه‌های موجود در سیستم‌عامل، برنامه‌های دیگری نیز نصب کرد.

به عنوان مثال، هردو سیستم‌عامل ویندوز و مک دارای نرم‌افزارهای مرورگر وب به صورت Built-in می‌باشد. اما کاربر می‌تواند برنامه‌های ساخته شده توسط شرکت‌های دیگر را نیز مورد استفاده قرار دهد.

بعضی برنامه‌ها را می‌توان از سایت شرکت سازنده به صورت رایگان دانلود نمود. اما بعضی دیگر باید خریداری شوند. این مسئله به برنامه‌ی مورد نظر بستگی دارد.

نکته‌ای که در این مبحث وجود دارد این است که همواره باید مراقب باشید که نسخه‌ای از برنامه را دانلود و یا خریداری نمایید که مخصوص سیستم‌عامل شما ساخته شده باشد.

به عنوان مثال اگر سیستم‌عامل کامپیوتر شما ویندوز است، باید از برنامه‌های ویندوز استفاده نمود. و اگر از سیستم‌عامل مک استفاده می‌کنید مجبور به نصب آن نسخه‌ای خواهید بود که با مک هماهنگ باشد.

در بسیاری از موارد تولیدکنندگان نرم‌افزار، دو نسخه از محصولات خود را منتشر می‌نمایند که یکی مخصوص ویندوز و دیگری مخصوص مک می‌باشد. البته نرم‌افزارهای زیادی نیز تنها با یکی از سیستم‌عامل‌ها هماهنگ‌اند.

چه نرم‌افزار را دانلود کرده و چه از فروشگاه خریداری کرده باشید، بخشی به نام system requirements یا سیستم مورد نیاز را مشاهده خواهید کرد.

در این بخش سیستم‌عامل و حداقل قطعات مورد نیاز مانند CPU، RAM ، فضای روی هارد دیسک و غیره برای اجرای برنامه دیده می‌شود.

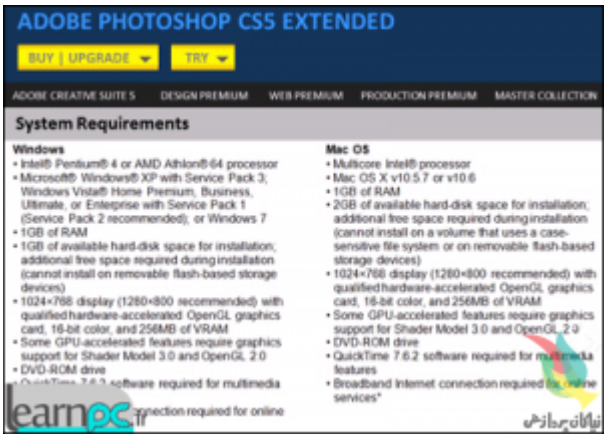

به این ترتیب می‌توانید به توجه به نیازمندی‌های نرم‌افزارهای مختلف، نرم‌افزار مورد نظر را انتخاب کنید.

مقایسه کامپیوترهای Laptop و Desktop

درهنگام انتخاب و خرید کامپیوتر، یکی از اولین تصمیماتی که باید بگیرید، انتخاب بین کامپیوترهای Desktop یا رومیزی و Laptop یا نوت بوک می‌باشد، شما در تصویر زیر نمونه‌ای از این کامپیوترهای را مشاهده می‌کنید.

لپ تاپ ها نوت بوک نیز نامیده می‌شوند، این کامپیوتر ها با قابلیت حمل و نقل طراحی شده‌اند لذا اغلب وزنی کم‌تر از دو یا سه کیلوگرم دارند، همچنین مانیتور، صفحه کلید و موس به طول Built-in در آن‌ها وجود دارد، بنابراین برای استفاده از Laptop نیز نیازی به اتصال به ابزارهای جانبی وجود ندارد،

هنگامی که از کامپیوتر صحبت می‌کنید واژه Desktop یا رومیزی می‌تواند معانی متفاوتی داشته باشد.

اما در این مورد واژه‌ی Desktop به کامپیوترهایی اشاره دارد که روی میز محل کار یا در کنار آن قرار می‌گیرد، این کامپیوتر مانیتور، صفحه کلید و موس Buit-in ندارد، اما معمولاً این قطعات به هنگام خرید درون جعبه کامپیوتر قرار دارد، پیش از راه‌اندازی کامپیوتر این قطعات باید به کیس اصلی متصل شود، کامپیوترهای Desktop برای جابه‌جا شدن طراحی نشده‌اند، چنانچه واقعاً قابلیت حمل و نقل برای شما اهمیت دارد، بهتر است یک Laptop خریداری کنید، امروزه Laptopها به قدرتمندی رقبای رومیزی خود نیستند، برای اینکه لپ‌تاپی به قدرتمندی Desktop خریداری کنید باید پول

بیشتری بپردازید، کامپیوترهای Desktop این مزیت بزرگ را دارا می‌باشند که به راحتی قابل ارتقا هستند، می‌توان از پورت USB برای اضافه کردن هارد دیسک‌های اکسترنال به لپ تاپ‌ها استفاده نمود. اما Desktopها علاوه بر پورت‌های USB بیشتر دارای اسلات‌های داخلی برای افزودن انواع Expansion Card یا هارد درایوهای داخلی یا اینترنال و یا درایوهای نوری می‌باشند.

چنانچه قصد دارید از کامپیوتر بیشتر در محیط خانه یا محل کار استفاده نموده و یا نیازی به جابه‌جا کردن آن ندارید، می‌توانید مانیتور بزرگتری نیز انتخاب نمایید، مانیتوری که از مانیتور لپ تاپ بسیار بزرگ‌تر باشد، بزرگ‌ترین مانیتور لپ تاپ نهایتاً به ۱۹ اینچ می‌رسد، ا:/. ا می‌توان مانیتوری با اندازه‌های ۲۳، ۲۷ و ۳۰اینچ و یا حتی بزرگ‌تر از مانیتورهای Desktop نیز انتخاب کرد.

البته امروزه اکثر لپ‌تاپ‌ها قابلیت اتصال با مانیتورهای دیگر را نیز دارند، اما همچنان قیمت لپ‌تاپ‌ها بالاتر است، بنابراین اگر واقعاً به قابلیت حمل و نقل کامپیوتر نیازی ندارید بهتر است یک کامپیوتر Desktop خریداری نمایید.

خاموش کردن فایروال در ویندوز xp

در این پست آموزش تصویری **خاموش کردن فایروال در ویندوز ایکس پی** (xp) را برایتان آماده کرده ایم. روشن بودن این دیواره امنیتی نه چندان قدرتمند علاوه بر مشکلاتی که میتواند در بحث شبکه های کامپیوتری به وجود آورد میتواند بر اتصال اینترنت سیستم و حتی

بعضا کاهش سرعت اینترنت تاثیر گذار باشد و از طرفی در صورتی که روی کامپیوتر شما آنتی ویروس وجود داشته باشد (که البته ضروری است وجود داشته باشد) روشن بودن FireWall ویندوز دیگر معنی ندارد. با این تفاسیر در ادامه مطلب با ما باشید تا فایر وال پیش فرض ویندوز ایکس پی را غیر فعال نماییم.

خاموش کردن فایروال :

برای خاموش کردن فایروال ابتدا وارد کنترل پنل شوید؛ (**آموزش وارد شدن به کنترل پنل**) و روی گزینه **Windows Firewall** راست کلیک کرده و روی گزینه open کلیک کنید، (میتوانید روی این گزینه **دابل کلیک** کنید)

در مرحله بعد **پنجره تنظیمات فایروال** را خواهید دید، off – not recommended را بگذارید برای این کار کافیست داخل دایره ای که در کنار متن مشخص شده کلیک کنید.

کار تمام است، حالا با کلیک کردن روی گزینه ok این پنجره بسته میشود و شما **فایروال ویندوز** را خاموش کرده اید، برای روشن کردن دوباره دیواره آتش کافیست تیک کنار گزینه on – recommended را فعال کنید.

کوکی چیست و با امنیت ما چه

می‌کند؟

اکثر مردم می‌دانند که کوکی‌هایی در گوشه‌کنار اینترنت پنهان شده‌اند و منتظرند که توسط اولین کسی که پیدایشان کرد خورده … اهم، اشتباه شد! درست نیست! بله، کوکی‌هایی در اینترنت (در واقع در World Wide Web یا همان WWW) هستند و واقعاً هم اسمشان‌کوکی‌ست، ولی خوشمزه که نیستند هیچ، حتی ممکن است برای امنیت شما مضر هم باشند!

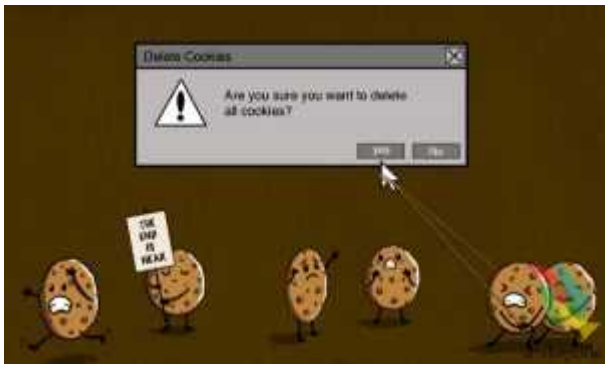

چه در حال مشاهده‌ی نتایج یک جستجوی ساده در گوگل باشید، چه در حال ورود به فیسبوک و یا حتی در حال گپ‌وگفت با دوستانتان در انجمن‌های اینترنتی، سر و کارتان با همین کوکی‌هاست. این کوکی‌ها در واقع مضر نیستند. اما مثل پسورد یا ایمیل‌ها اگر دست آدم‌های ناشایست بیفتند، می‌توانند بسیار مخرب باشند. با ما تا انتهای این نوشتار همراه باشید تا ببینیم چگونه می‌توانیم از خودمان محافظت کنیم.

واقعاً، کوکی‌ها چیستند؟

خیلی ساده بخواهیم بگوییم، کوکی‌ها فایل‌هایی هستند که در رایانه‌ی شما ساکن می‌شوند. کوکی‌ها وقتی وارد وبسایتی می‌شوید ساخته می‌شوند. کارشان هم این است که اعمال و رفتار و اطلاعات مهم شما را ذخیره کنند تا در ورود بعدی شما به همان وبسایت، نیازی به وارد کردن

مجدد اطلاعات توسط شما نباشد و خودبخود این اتفاق بیفتد. پس این بندگان خدا در واقع مفید هم هستند! کوکی‌ها توسط سرورها و بعضی از برنامه‌ها قابل خواندن هستند.
مرورگر شما در واقع واسطه‌ایست بین رایانه‌ی شما و وبسایت مورد نظر. کوکی‌ها برای این ساخته می‌شوند که سایت‌ها با توجه به اینکه شما که هستید و چه می‌خواهید، محتوای مورد نظر را نشانتان دهد. کوکی‌ها می‌توانند طوری ساخته شوند که پس از مدت مشخصی خودبخود پاک شوند. البته می‌توان بصورت دستی هم هرگاه بخواهید آن‌ها را پاک کنید.

کوکی‌ها برای این ساخته شدند تا بجای اینکه حجم عظیمی از اطلاعات روی سرور سایت ذخیره شود، روی رایانه‌ی هر کاربر ذخیره گردد تا فشار زیادی به سرور وارد نیاید. بارها شده که در یک سایت لاگین کرده‌اید و صفحه را بسته‌اید و مجدداً گشوده‌اید و دیده‌اید که نیازی نیست دوباره لاگین کنید. این بخاطر وجود همین کوکی‌هاست. کوکی‌ها به سایت‌ها کمک می‌کنند تا شما را بشناسند. کوکی‌ها قادرند خیلی از چیزها را ذخیره کنند. مثلا قادرند مکان شما، نوع مرورگر شما و تنظیماتی که را انجام داده‌اید را نگهداری کنند تا بتواند در بازدیدهای بعدی‌تان از آن وبسایت به یاری‌تان بیایند.

کوکی‌ها چگونه ممکن است مضر باشند؟

کوکی‌ها برای راحتی و آسایش ساخته شده‌اند و در باطن بی‌ضررند. از ویروس‌ها می‌ترسید؟ نه! کوکی‌ها قادر به انتقال ویروس و بدافزار نیستند. پس خیالتان از این نظر راحت باشد. بگذارید شفاف بگویم، اگر کوکی‌ها نبودند، اینترنت فلج بود! اگر کوکی‌ها را پاک کنید، هر بار که وارد سایت‌های مورد علاقه‌تان مثل سرویس‌های گوگل، فیسبوک و … می‌شوید باید مجددا نام کاربری و رمز عبور خود را وارد کنید. واقعاً خسته کننده است!

از چه چیز کوکی‌ها باید ترسید؟

بدترین سناریوی ممکن این است که یک شخص ثالثی بتواند این اطلاعات رد و بدل شده بین شما و سرور را شنود کند! با این حساب می‌تواند با نام کاربری شما در سایت‌هایی که عضوشان هستید لاگین کند و … .
اما آنقدر ها هم نگران نباشید. چون کوکی‌ها رمزنگاری (Encrypt) می‌شوند.
اما مدل دیگری از کوکی‌ها وجود دارند که نامشان "کوکی‌های ردیاب"

(tracking cookies) است و می‌توان گفت برای راحتی شما ساخته نشده‌اند. کارشان این است که تمام فعالیت‌های شما را ثبت و ضبط می‌کنند و به این درد می‌خورند که سایت‌هایی مثل فیسبوک، بفهمند شما از چه چیزی بیشتر خوشتان می‌آید و تصمیم بگیرد که مثلاً چه نوع تبلیغاتی را نشانتان بدهد! اینجاست که امنیت و حریم خصوصی شما ممکن است خدشه دار شود.
بزرگترین مشکل این‌جاست که شرکت‌های ارایه‌دهنده‌ی تبلیغات می‌توانند تمام کارهایی که کرده‌اید را ببینند! اما شما حالا می‌توانید با کمی بازی کردن با تنظیمات مرورگر خود کاری کنید که ردپایتان ثبت و ضبط نشود.
حال این‌جا بحث اعتماد پیش می‌آید … آیا به این سایت اعتماد دارید؟ پس بگذارید کوکی بسازد. به سایتی اعتماد ندارید؟ در مرورگر خود کاری کنید که کوکی ذخیره نکند! به همین سادگی.
اگر می‌خواهید ببینید چه کوکی‌هایی بر روی رایانه‌تان ذخیره شده، می‌توانید از CookieSpy استفاده کنید. اگر هم می‌خواهید ببینید که فلان سایت چه کوکی‌هایی ایجاد می‌کند از Cookie-Checker استفاده نمایید.

افزایش کیفیت و محدوده شبکه بی‌سیم

استفاده از شبکه بی‌سیم این روزها دیگر خیلی ساده شده است. تنها کافی است یک روتر بیسیم را خریداری کنید و سپس پورت اینترنت آن را به دستگاه مودم ADSL خود وصل کنید. حال می توانید از تمامی دستگاه ها و سیستم هایی که در اختیار دارید به روتر خود وصل شوید و از اینترنت در تمامی آن سیستم ها استفاده کنید.

اما با وجود رشد استفاده از شبکه های بی سیم در خانه ها و شرکت ها بعضی از کاربران از کیفیت و محدوده‌ای که می توانند با آن به شبکه های بی سیم اتصال پیدا کنند ناراضی هستند. در این آموزش از تورتک با هم یاد می گیریم که چگونه شبکه بی‌سیم خانگی خود را تقویت کرده و با این کار کیفیت دریافت سیگنال و محدوده قابل دسترس بودن سیگنال ها را افزایش دهیم.

چگونگی تقویت قدرت سیگنال های WiFi شبکه بی‌سیم

قبل از اینکه با انجام ترفندهایی قدرت و محدوده سیگنال های شبکه بی‌سیم خود را افزایش دهیم بهتر از با نکته‌ای آشنا شوید که در هنگام خرید روترهای خانگی به آن نیاز دارید. در هنگام خرید دستگاه روتر توجه داشته باشید که دستگاه مورد نظر از ارتباط بر مبنای استاندارد ۸۰۲.۱۱n پشتیبانی کند. در اینگونه ارتباط برخلاف نسخه قدیمی تر خود یعنی ۸۰۲.۱۱g که در بازار ایران نیز به راحتی پیدا می شود قدرت سیگنال و همچنین سرعت تبادل اطلاعات تغییر چشمگیری کرده است و شما با در اختیار داشتن یک روتر بر پایه ۸۰۲.۱۱n کمتر به مشکلاتی مانند قطعی در هنگام تبادل فایل های حجیم و ویدئو ها در بین دستگاه های متصل به شبکه بر می‌خورید.

اما در هر صورت ترفندهایی نیز برای افزایش کیفیت و محدوده سیگنال دهی شبکه های بی‌سیم خانگی وجود دارد که با آن ها در زیر آشنا می شویم.

1. **استفاده از DD-WRT :** در صورتی که نام مودم و یا دستگاه روتر شما در لیست دستگاه های سازگار با DD-WRT firmware وجود داشته باشد (مشاهده لیست) می توانید با دانلود این firmware (لینک دانلود DD-WRT) و نصب آن از طریق پنل مدیریتی روتر خود حداقل چند متری را به محدوده شبکه بیسیم خود اضافه کنید و با این کار همچنین کیفیت سیگنال های شما هیچ تغییر خاصی نیز نمی کنند. در صورتی که دستگاه شما با این firmware سازگاری نداشت پیشنهاد می کنم از Tomato firmware استفاده کنید.
2. **استفاده از ورق های آلمینیومی :** اکثر روترها بر روی خود یک آنتن دارند که اطلاعات و سیگنال ها را به تمامی جهت های ممکنه ارسال می کنند مانند یک لامپ معمولی که نور را پخش می کند. در صورتی که از دستگاه روتر خود در مرکز محدوده و یا خانه خود استفاده می کنید این ویژگی می تواند خیای مفید باشد اما اگر روتر شما در گوشه ای از خانه شما قرار دارد می توانید با استفاده از یک ورق آلمینیومی و حتی یک قوطی نوشابه آهنی باز شده بین دیوار و دستگاه روتر خود از هدر رفتن سگنال‌ها جلوگیری کنید و آن ها را دوباره به سمت محدوده کاری خود برگردانید. البته اگر می خواهید بهترین نتیجه ممکنه را از این ترفند بگیرید بهتر است کمی بر روی حالت ورق آلمینیومی در پشت روتر خود کار کنید و با انتخاب شکل های مختلف به بهترین حالت ممکن دست یابید.
3. **استفاده از نرم افزار InSSIDer :** این نرم افزار کاملاً رایگان می تواند وجود و قدرت سیگنال های شبکه بی‌سیم خانگی شما را نمایش دهد. بهتر است این نرم افزار را بر روی لپ تاپ خود نصب بکنید و سپس در نقاط مختلف خانه از دسترسی و کیفیت سیگنال های شبکه با خبر شوید. با کنار هم گذاشتن اطلاعات به دست آمده خود می توانید بهترین مکان قرار گیری دستگاه روتر را تشخیص دهید. برای دانلود این نرم افزار از لینک InSSIDer استفاده کنید.
4. **انتخاب بهترین مکان برای روتر :** یکی دیگر از مواردی که می‌تواند در بهبود کیفیت و محدوده شبکه های بیسیم تاثیر بگذارد انتخاب یک مکان صحیح برای دستگاه روتر شبکه شما است. توجه داشته باشید که در کنار روتر بی سیم خود نباید دستگاه بی‌سیم دیگری وجود داشته باشد و سعی کنید از اجسام آهنی که ممکن است سیگنال ها را در جهت بی استفاده ای بازتاب کنند دستگاه روتر شما دور باشد. همچنین سعی کنید در

وسط محل استفاده از شبکه بی سیم و همچنین در نقطه بالایی نسبت به دیگر دستگاه ها روتر شما قرار بگیرد.

5. **استفاده از آنتن‌های uni-directional :** معمولاً دستگاه های روتر با یک آنتن از نوع omni-directional که کیفیت معمولی نیز دارد فروخته می شوند ، پس اگر می خواهید محدوده و جهات پخش شدن سیگنال های شبکه بی‌سیم خود را افزایش دهید می توانید با خرید یک آنتن uni-directional قوی‌تر و نصب آن بر روی دستگاه روتر خود این کار را انجام دهید. اگر آنتن بهتری را در بازار برای خرید پیدا نکردید حداقل می توانید از آنتن های بهتر از مدل فعلی آنتن روتر خود که از تکنولوژی omni-directional در آن ها استفاده می شود را به راحتی پیدا کنید.

افزایش محدوده شبکه های بی‌سیم با استفاده از سخت افزارهای جانبی

یکی دیگر از مواردی که کاربران شبکه های بی سیم خانگی به آن نیاز پیدا می کنند این است که محدوده قابل دسترس بودن شبکه خود را افزایش دهند که برای اینکار بهترین روش ممکن استفاده از سخت افزارهای جانبی است که کمپانی های معروف ارائه می دهند. در زیر با تاثیر گذار ترین روش های ممکن برای افزایش محدوده شبکه های بیسیم WiFi آشنا می شویم.

1. **استفاده از دستگاه WiFi Repeater :** این دستگاه همانطور که از اسم آن پیدا است قابلیت این را دارد که سیگنال های ارسالی دستگاه روتر بی سیم شما را دریافت کند و آن ها را با کیفیت و قدرت اولیه در محدوده ای که قرار دارد دوباره در تمامی جهات بحش کند. بهترین حالت استفاده از این دستگاه در زمانی است که آن را در نقاطی قرار دهیم که بعد از آن ها دیگر سیگنال های دستگاه روتر ما در دسترس نیست تا بتوانیم محدوده شبکه خود را بدون نیاز به هیچ سیمی افزایش دهیم.
2. **استفاده از یک روتر دیگر :** یکی دیگر روش هایی که برای افزایش محدوده های شبکه بی سیم به شما پیشنهاد

می کنیم خرید و استفاده از یک روتر دیگر در کنار روتر فعلی شما است. تنها کافی است روتر اصلی خود را به اینترنت متصل کنید اگر می خواهید در شبکه اینترنت قابل دسترس باشد و سپس با یک کابل به شیوه LAN دستگاه روتر دوم را به روتر اصلی وصل کنید. جالب است بدانید در این روش می توانید تا ۱۰۰ پا دورتر دستگاه روتر دوم را قرار دهید چون برای دریافت اطلاعات از شبکه شما از یک سیم استفاده می شود.

3. **استفاده از یک Access Point :** با استفاده از یک دستگاه Access Point نیز می توانید به محدوده شبکه بی سیم خود وسعت بیشتری را بدهید مانند استفاده از WiFi Repeater که در بالا با آن آشنا شدیم. از مزایای این روش می توان به قابلیت اتصال سیستم های بیشتر به شبکه و از معایب آن می توان به قیمت بالای این دستگاه نسبت به یک روتر اشاره کرد.

آموزش رمز گذاری اسناد در word

ویژگی‌های جدید Office 2007 مانند امضای دیجیتالی و رمزگذاری به شما کمک می‌کنند تا اطلاعات محرمانه خود را قفل کرده و دور از چشمان جست‌وجوگر دیگران نگه دارید.

نرم‌افزار Word به عنوان اصلی‌ترین ابزار ایجاد اسناد، از هر ۹ کاربر ۵ نفر را به خود اختصاص می‌دهد و به کاربران این فرصت را می‌دهد تا در اسرع وقت نامه‌های مشتریان، گزارشات مالی رؤسا و حتی پروژه‌های عظیم اجرایی را آماده کنند.

اما حتی در عصر شبکه‌های بی‌سیم و با وجود برنامه‌های جاسوسی، بسیاری از افراد، اطلاعات حساس و مهم خود را بدون حفاظت رها می‌کنند.

نگران نباشید. ویژگی‌های جدید Office 2007 مانند امضای دیجیتالی و رمزگذاری به شما کمک می‌کنند تا اطلاعات محرمانه خود را قفل کرده و دور از چشمان جست‌وجوگر دیگران نگه دارید.

امضای اسناد

نرم‌افزار Word 2007 یک ویژگی جدید امنیتی را برای اسناد، ارائه کرده است و آن امضای دیجیتالی است. شما می‌توانید به هر سند یک فیلد امضا اضافه کنید و به این ترتیب، فایل قفل شده و امکان انجام هیچ ویرایشی روی آن وجود نخواهد داشت؛ مگر اینکه امضای دیجیتالی حذف شود.

ممکن است هر فردی قادر به حذف امضا و ویرایش فایل باشد، اما سند امضا شده، مهر تائید شماست.

استفاده از رمزگذاری و کلمه عبور

امضای دیجیتالی، سند را در مقابل ایجاد تغییرات، حفاظت می‌کند و در واقع به آن اعتبار می‌بخشد؛ خصوصاً اگر از تصویر bitmap امضای حقیقی خود استفاده کنید. اما هنوز این امکان وجود دارد که اسناد امضا شده، باز و خوانده شود. بنابراین استاندارد AES (استاندارد رمزگذاری پیشرفته) به همراه یک کلید ۱۲۸ بیتی و

SHA-1 به Word 2007 اضافه شده است. باید به این نکته توجه کنید که اگر سند موردنظر را به صورت دیجیتالی امضا کرده‌اید، دیگر حتی با اضافه کردن یک کلمه عبور هم نمی‌توانید آن را تغییر دهید.

فقط اسناد امضا نشده می‌توانند توسط کلمه عبور حفاظت شوند. روی دکمه Office در قسمت بالای سمت چپ کلیک کنید، سپس گزینه Prepare و Encrypt Document را انتخاب کنید. کلمه عبوری را انتخاب کنید که حدس زدن آن دشوار باشد. از حروف کوچک و بزرگ و اعداد بهره گیرید و برای برخورداری از بالاترین میزان حفاظت، حداقل از ۸ کاراکتر استفاده کنید. حال روی OK کلیک کنید.

کلمه عبور را مجدداً وارد کنید. حال اگر هر فردی سند موردنظر را باز کند، باید کلمه عبور مربوطه را تایپ کند؛ در غیر این‌صورت دستیابی به متن غیر ممکن است.

به منظور اضافه کردن امضای دیجیتالی، ابتدا سند موردنظر را باز و یا ایجاد کنید. سپس روی زبانه Insert کلیک کرده و گزینه Signature Line در سمت راست را انتخاب کنید. روی OK کلیک و سپس مواردی از قبیل اسم، عنوان و آدرس پست الکترونیکی شخص امضا کننده (خودتان) را پر کنید. شما حتی قادرید تاریخ را هم به امضای خود اضافه کنید. سپس روی دکمه OK کلیک کنید. برای امضای سند، روی محل امضا دابل کلیک کنید. اسمتان را تایپ یا روی Select Image کلیک کنید تا فایل bitmap امضای حقیقی خود را انتخاب کنید. سپس روی Sign کلیک کنید.

از بخش‌های مهم سند حفاظت کنید

ممکن است فایل موردنظر خود را امضا و یا رمزگذاری کرده باشید اما تصمیم بگیرید که به دیگران اجازه دهید متن موردنظر شما را ویرایش کنند، اما این تغییرات کاملاً تحت کنترل شما باشد. در این حالت چه کار باید کرد؟ روی گزینه Review و سپس Protected Document (در قسمت راست) کلیک کنید و گزینه‌های قالب‌بندی را که دیگران می‌توانند ویرایش کنند، انتخاب کنید. برای مثال شما می‌توانید این اختیار را به آنها بدهید که مثلاً فونت را تغییر دهند ولی در اندازه آن تغییری ایجاد نکنند. همچنین شما می‌توانید از Track Changes استفاده کنید. در این صورت ویرایش صورت گرفته به صورت متمایز نمایش داده می‌شود. برای حفاظت از سند، گزینه Start Enforcing را انتخاب کرده و سپس رمز عبور را وارد و بعد تائید کنید.

ساخت سایت – خطای ۴۰۴ و پراکنده شدن بازدیدکنندگان

پیغام "صفحه یافت نشد" و یا پیغام خطای ۴۰۴ – یک پاسخ استاندارد از طرف وب سرور است و هنگامی ظاهر می شود که نمی تواند آدرس URL درخواستی یا آدرس وب سایت را پیدا نماید. تصور کنید سرتاسر شهر را رانندگی کردید تا از یک کسب و کار تجاری بازدید نمایید و سپس با علامت "بسته است" روی درب آن شرکت در ساعات اداری مواجه شوید.

مواجه با پیغام خطای ۴۰۴ دقیقاً مانند علامت "بسته است" می باشد – دقیقاً به بازدیدکننده این پیام را منتقل می کند که وب سایت شما برای کسب و کار آنلاین فعال نیست. اگر برای انجام کسب و کار اینترنتی اقدام به ساخت سایت کرده در وب تلاش می کنید، باید مطمئن شوید که وب سایت شما به راحتی در جستجو ها پیدا شده و مانند ساعت کار می کند.

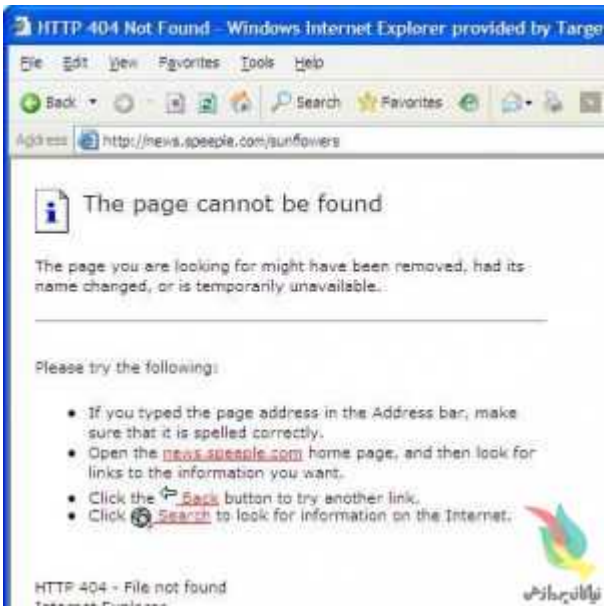

وب سایت یک بازار ۲۴ ساعته ای است که هفت روز هفته فعال می باشد. افراد انتظار دارند که در تمام این مدت وب سایت ها در دسترس باشند. هنگامی که شخصی بر روی لینک وب سایت شما کلیک می کند و با خطای "صفحه یافت نشد" مواجه می شوند، آنها به احتمال زیاد به سایت شما به عنوان یک وب سایت خراب نگاه کرده و یا تصور می کنند که وب سایت شما وجود خارجی ندارد.

اگر افراد واقعاً انگیزه قوی داشته باشند، آنها ممکن است به دلایل دیگری به دنبال وب سایت شما باشند و اگر انگیزهء افراد به اندازه کافی قوی نباشد مطمئناً اقدامی نمی کنند. – چرا خطای ۴۰۴ رخ می دهد؟

هر شخصی ممکن است با یک کلیک بر روی لینک ناقص و یا شکسته با خطای ۴۰۴ مواجه شود. این یکی از شایع ترین دلایل ایجاد خطای ۴۰۴ می باشد. یک لینک به دلایل متعددی می تواند به صورت ناقص و شکسته در بیاید.

افراد اغلب URL صفحات وب خود را هنگام طراحی مجدد وب سایت بازنویسی می کنند و یا ممکن است برای بهینه سازی وب سایت خود (سئو) در موتورهای جستجو از کلمات کلیدی در URL خود استفاده نمایند.هنگامی که یک URL بازنویسی می شود، هر لینک دیگری در آن صفحه از URL قدیمی و شکسته شده استفاده می کند و هیچ شخصی نمی تواند آن صفحه را مشاهده نماید.

– چگونگی اجتناب از بروز خطای ۴۰۴

این نکات راهنمایی برای شماست تا بازدیدکنندگان با خطای “صفحه یافت نشد” مواجه نگردند:

- ارسال و ثبت سریع صفحات جدید به موتور های جستجو
- ثبت در گوگل
- ثبت در Bing
- مطمئن شوید که کوچکترین جزء از لینک قدیمی به صفحات جدید تغییر و متصل شده است. این مقاله شامل لیستی از ابزار برای قرار دادن لینک های قدیمی در مکان مناسب، چه در صفحات جدید سایت و چه در سراسر وب می باشد.
- اگر شما آدرس URL یکی از صفحات وب خود را تغییر دهید، بازدیدکنندگان از صفحهء قدیمی با استفاده از کد تغییر مسیر ۳۰۱، تغییر مسیر داده و به صفحهء جدید منتقل می شوند.
- همچنین شما می توانید به صورت دستی هم تغییر مسیر برای افراد ایجاد نمایید. می توانید در URL صفحهء قدیمی اصلاح انجام دهید و افراد را به بازدید از صفحهء جدید دعوت نمایید. اطمینان حاصل فرمایید که لینک اصلاح شده در صفحهء جدید قرار گرفته است.
- همچنین بسیار مناسب است که اطلاعات تماس خود را در لینک جدید قرار دهید تا اگر بازدیدکنندگان به اشتباه افتادند و نیاز به ارتباط مستقیم با شما پیدا کنند بتوانند با شما در ارتباط باشند. در واقع با این کار برای بازدیدکنندگان خود اعتماد سازی خواهید کرد.
- شما می توانید از طریق شرکت ارائه دهندهء میزبان وب سایت تان “خطای ۴۰۴” و تغییر مسیرها در وب سایت تان را بررسی نمایید. هنگامی که یک کاربر به URL در صفحهء قدیمی وارد می شود، میزبان وب شما می تواند بازدیدکنندگان را به صفحهء مشخص جدید هدایت و رفع خطای ۴۰۴ را انجام دهد.
- با ثبت تغییرات در وب سایت تان می توانید همیشه سازمان یافته و منظم باشید، سپس می توانید به عقب بازگشته و مشکلات لینک را رفع نمایید.

– خطاهای ۴۰۴ و اشتباهات تایپی

در صورتی که آدرس نام دامنه در کادر مرورگر اشتباه تایپ شود، هر فردی ممکن است خطای ۴۰۴ را دریافت نماید. شما نمی توانید تمامی خطاهای تایپی و نوشتاری نام دامنهء وب سایت تان را حدس زده و یا تخمین بزنید.

اما اگر نام دامنه شما به راحتی غلط تایپ شده و یا درست تلفظ نمی شود، می توانید این اشتباهات معمول را به عنوان نام دامنه خریداری نمایید. سپس کد ۳۰۱ تغییر مسیر در هر یک از این اشتباهات تایپی که حال تبدیل به نام دامنه شده اند را به وب سایت اصلی اتان ایجاد و متصل نمایید. این روش خوبی برای هدایت بازدیدکنندهء گمراه به وب سایت تان می باشد.

تفاوت های گوگل پلاس با فیس بوک

وقتی مردم سئوال "آیا Google+ می تواند Facebook را مغلوب کند؟" را بیان می کنند یک موضوع را مدنظر قرار نداده اند. در واقع رقابت آغاز شده، جنگ میان دو وب سایت نیست Google+ فراتر از یک سایت است. دلیلی که گوگل این پروژه را Google+ Project می نامد این است که Google+ در آینده به بخش اصلی هویت گوگل تبدیل می شود و کل شرکت را تغییر شکل می دهد. پس بهتر است بپرسیم آیا گوگل می تواند فیس بوک را شکست دهد؟ البته فیس بوک بسیار قوی تر از آن است که Google+ بتواند به راحتی آن را مغلوب کند ولی Google+ امکانات جذابی دارد که ممکن است باعث پیروزی آن شود.

در ادامه ۹ مزیت و برتری Google+ نسبت به Facebook را ملاحظه خواهید کرد:

یکپارچه سازی با سرویس های مختلف گوگل

۱- مهمترین برتری Google+ در یکپارچگی آن با سرویس های متنوع گوگل است تمام سرویس های گوگل از جستجو در اسناد و ویدیوها تا Picasa به شبکه اجتماعی Google+ متصل هستند. Google+ همچنین در نوار بالای سرویس های گوگل قرار دارد و کاربر را از وقایع اتفاق افتاده با خبر می سازد تا کاربر در تمام سرویس های گوگل به سرعت به آنها دسترسی داشته باشد. Google+ در سمت راست نوار مشکی هدایت کننده گوگل قرار دارد و کاربر را از پیغام ها، بروز رسانی ها و وقایع مطلع می کند. در حال حاضر سرویس های مختلف گوگل از Gmail, Docs تا موتور جستجو میلیون ها کاربر دارند و این کاربرها راحتر از Google+ استفاده خواهند کرد.

مدیریت بهتر دوستان

۲- Google+ دارای امکان بسیاری دوست داشتنی به نام Circles است که کاربر از طریق آن می تواند به راحتی دوستان خود را در حلقه های متفاوت دسته بندی کند تا محتوای مورد نظر را تنها بین افراد یک حلقه به اشتراک بگذارد. کاربر می تواند با دوستان خود در یک حلقه چت و یا مکالمه ویدیوی داشته باشد. در فیس بوک نیز می توان دوستان را در گروه های مختلف دسته بندی کرد ولی گروه ها به هیچ وجه به خوبی حلقه ها نیستند.

نرم افزار بهتر موبایل

۳- اگر شما هم کاربر اندروید هستید یعنی تبلت یا تلفن هوشمند اندرویدی دارید، Google+ نرم افزار بسیار ساده و کارآمدی برای شما دارد با این نرم افزار به راحتی می توانید از امکانات بسیار

خوب این شبکه اجتماعی در ابزار موبایل خود استفاده نمایید. گوگل امیدوار است تا کاربران انبوه اندورید را به سمت این شبکه اجتماعی جذب کند و اعلام کرده که د ر آینده امکانات ویژه ایی را برای کاربران اندروید ارائه خواهد کرد.

یافتن ساده محتوا برای اشتراک گذاری

۴- اسپارک (Spark) یکی از امکانات Google+ است که آن را با Facebook متمایز می کند. Spark به دیتابیس غنی گوگل دسترسی دارد و از امکانات موتور جستجوی این شرکت برای یافتن محتوا (عکس، متن، فیلم و غیره) استفاده می کند و محتوا را براساس موارد مورد علاقه کاربر به او پیشنهاد می کند تا به راحتی بین دوستانش به اشتراک بگذارد. این قابلیتی است که Facebook هرگز به آن دست نخواهد یافت چون فیس بوک موتور جستجو ندارد و حتی اگر مایکروسافت بخواهد با آن همکاری کند باز هم موتور جستجوی Bing قابل مقایسه با Google نخواهد بود. با Spark کاربر نیازی ندارد برای یافتن محتوای مورد نظر خود جستجو کند خود Google+ موارد را به کاربر پیشنهاد می دهد.

می توانید اطلاعات خود را پس بگیرید

۵- فیس بوک به دلیل نحوه نمایش اطلاعات شخصی کاربران بد نام است. در فیس بوک بخشی از اطلاعات کاربر همیشه برای عموم قابل نمایش است و به سختی می توان پروفایل فیس بوک را برای همیشه حذف کرد. اما Google+ این امکان را فراهم کرده است و کاربر می تواند تمام اطلاعات خود را دانلود کرده و پروفایل خود را به همراه تمام اطلاعات آن حذف کند. این امکان توسط ابزاری به نام Data Liberation فراهم شده است. کاربر با چند کلیک ساده کلیه اطلاعات خود شامل تصاویر، ویدیوها، متون، Stream ها، کانتکت ها و غیره را برروی کامپیوتر خود دانلود می کند.

تگ کردن بهتر افراد به تصاویر

۶- زمانی که در Google+ در حال مشاهده تصاویر هستید می توانید افراد را به یک تصویر تگ کنید شبیه کاری که در فیس بوک انجام می دهید. یک مربع کوچک برروی چهره شخص می کشید و سپس نام او را وارد می کنید. اما یک تفاوت عمده در نحوه مدیریت حریم شخصی در گوگل وجود دارد. زمانیکه شما شخصی را به یک تصویر تگ می کنید یک پیغام

نمایش داده می شود که در آن به کاربر اعلام می کند: "شخص تگ شده از تگ شدنش در این تصویر مطلع خواهد شد، کاربر تگ شده می تواند به تصاویر مرتبط با این آلبوم دسترسی داشته و آنها را مشاهده کند".

گوگل همچنین از امکان تشخیص چهره خودکار، دوری کرده است در حال حاضر فیس بوک بصورت خودکار چهره افراد موجود در تصاویر آپلود شده کاربر را تشخیص داده و آنها را تگ می کند. گوگل نیز قدرت اعمال چنین امکانی را دارد همانطور که نرم افزار Picasa این کار را به خوبی انجام می دهد ولی از آن پرهیز کرده است.

امکان مکالمه ویدیویی چند نفره

۷- گوگل پلاس برای غلبه بر فیس بوک قابلیت های بسیاری در زمینه چت و مکالمه ارائه کرده است.Google+ علاوه بر امکان چت نوشتاری، مکالمه ویدیوی را نیز به کاربران ارائه می دهد. با Hangout در Google+ می توان با دوستان، همکاران و یا اقوام خود در یک حلقه گفتگوی ویدیویی چند نفر داشت. Hangout بسیار خوب طراحی شده است و همزان با گفتگوی ویدیوی می توان از گفتگوی نوشتاری نیز استفاده کرد.Hangout علاوه بر استفاده های شخصی می تواند برای جلسات شرکت ها و تشیکلات مختلف استفاده شود. در حال حاضر فیس بوک هیچ سرویش مشابه ایی ندارد ولی شایعات حاکی از آن است که فیس بوک به کمک اسکایپ قصد دارد امکان مکالمه ویدیویی را به Facebook اضافه کند.

اشتراک گذری امن تر محتوا

۸- طرفداران حریم شخصی همواره از شبکه های اجتماعی درخواست دارند تا به کاربران اجازه دهند برای تک تک محتوای به اشتراک گذاشته شده سطح دسترسی تعیین کنند. در حال حاضر در فیس بوک می توانید برای انواع مختلف محتوا دسترسی تعیین کنید ولی نمی توانید برای هر محتوای به اشتراک گذاشته شده سطح دسترسی متفاوتی داشته باشید. اما Google+ این امکان را به کاربر می دهد، کاربر می تواند در زمان به اشتراک گذاری محتوا، حلقه های دوستان خود را نیز انتخاب کند یعنی می تواند یک عکس را تنها برای دوستان یک حلقه به اشتراک بگذارد.

گوگل ناظر بهتری بر اطلاعات شخصی کاربران است

۹- یکی از مهمترین موارد در راه اندازی شبکه اجتماعی حفظ اطلاعات شخصی کاربران می باشد. فیس بوک یک شرکت جوان است که به تازگی رشد کرده و در طی چند سال اخیر اشتباهات زیادی را مرتکب شده است. اما گوگل برخلاف فیس بوک یک شرکت کاملا جا افتاده و شکل یافته ایی است که همواره به حفظ حریم شخصی و محافظت از اطلاعات شخصی کاربران مشهور است. گوگل تحت هیچ شرایطی حاضر به ارائه اطلاعات شخصی کاربران به دولت ها و یا تشکل های مختلف نشده است.